

Περσικός Λύγξ.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ εἶναι φαιδροὶ καὶ μεγάλοι, ἀλλ' οὐχὶ μᾶλλον παρ' οἱ πολλῶν ἄλλων ζῶων τοῦ αὐτοῦ γένους· τὰ μέλη τοῦ ὡσαύτως εἶναι, κατὰ σύγκρισιν, μεγάλα καὶ πολὺ μυώδη· ὅλος δ' ὁ σχηματισμὸς ἐμφαίνει θαυμαστὴν δραστηριότητα. Τὸ πρόσωπόν τοῦ ἔχει ἰδιαιτέραν τινὰ ἔκφρασιν, προερχομένην κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τοῦς θυσάνους τῶν μακρῶν μαύρων τριχῶν, οἵτινες κοσμοῦσι τὰς ἄκρας τῶν ὠτῶν· τὸ χρῶμα τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ σώματος εἶναι κοκκινωπὸν ἢ κιτρινωπὸν φαιόν. Ὅταν παροξυνθῆ, ὡς πολλάκις εἶδομεν αὐτὸν, ῥίπτονται ὀπίσω τὰ ὠτά του, οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ λάμπουσιν ἀπὸ δυσμενῆ τινὰ λύσσαν, καὶ δεικνύονται οἱ φοβεροὶ ὀδόντες, ἐνῶ ταυτοχρόνως ἀρίνει βαθύν τινα συριγμὸν, ὅχι ἀνόμοιον τοῦ τῆς γαλῆς, πολλὰ δὲ διάφορον ἀπὸ τὸν γογγυσμὸν τοῦ λέοντος ἢ τῆς τίγριδος. Ἐξ ὅλων τῶν ζῶων τοῦ εἶδους τούτου, ὅσα παρετηρήσαμεν αἰχμάλωτα, ἀκόμη δὲν εἶδομεν κανέν, τὸ ὅποιον νὰ μὴ φανερόν τι τὰ σημεῖα ταῦτα τῆς δυσαρεσκείας ὡσάκις ξένοι ἐπλησίαζον εἰς τὸ σπήλαιόν του, ἐνῶ τὰ μεγαλύτερα θηρία τοῦ γένους τῶν αἰλούρων συνειθίζουσι τὴν εἰς τὰ βλέμματα τοῦ δημοσίου ἐκθεσιν, καὶ θεωροῦσιν ἀδιάφορα τὴν προσέγγισιν τῶν περιεστώτων. Ὁ λύγξ ὅμως, ἀποσυρόμενος εἰς κόγχην τινὰ, καὶ κρυπτόμενος ἐφ' ὅσον δύναται, βλέπει τὰ περὶξ μὲ δυσαρέσκειαν καὶ ὑποφίαν, καὶ ἂν τις ἤθελεν ἐπεμβῆ τολμηρότερον, δεικνύει τὰ πλέον ἀναμφίβολα σημεῖα ἀδαμάστου καὶ ἀνυποτάκτου διαθέσεως.

Γεννᾶται δὲ ὁ λύγξ εἰς τὴν Τουρκίαν, Περσίαν, Ἰνδίαν, Βαρβαρίαν, καὶ ἄλλα μέρη τῆς Ἀφρικῆς καὶ Ἀσίας, ὅπου κατοικεῖ τὰς δεινροφόρους περιοχάς, τρεφόμενος ἀπὸ πτηνὰ, πίθηκας, σκιούρους, καὶ ὅλα τὰ μικρότερα τετράποδα. Φεύγει μὲν τὸν ἄνθρωπον, τὰ ἀλλά γίνεται κινδυνώδης, ὅπότεν στενοχωρηθῆ ἢ πληγωθῆ. Τὸ πλεῖστον τοῦ καιροῦ τοῦ δαπανᾷ με-

ταξὺ τῶν κλάδων τοῦ δάσους· τόσον δὲ δολίως ἐφορμαῖ, καὶ τόσον ἀνεπαισθήτως πλησιάζει, ὥστε, μέχρις οὗ γένη τὸ θανατηφόρον ἄλμα, ἀναπαύεται τὸ θυμὸς τοῦ, ἀναίσθητον κινδύνου. Τοιοῦτοτρόπως, ὁ λαμπρὸς τὰὼς, κοιτασμένος εἰς τὰ ἐνδόνυχια τοῦ δάσους, ἢ ὁ πίθηξ ἐπὶ κλάδου κοιμώμενος, ἀρπάζεται καὶ καταβιβρώσκειται.

Μολοντί ὅσους λύγκας ἡμεῖς εἶδομεν ἦσαν ἄγριοι καὶ δυσάγιοι, φαίνεται μ' ὅλον τοῦτο ὅτι τινὲς ἡμερώθησαν, καὶ μάλιστα ἐχρησίμευσαν εἰς τὸ κυνήγιον. Οἱ ἀρχαῖοι ἐμυθολόγουν ὅτι λύγξ ἐξεύχθη μετὰ λέοντος εἰς τὸ ἄρμα τοῦ Διονύσου, τοῦ κατακτητοῦ τῆς Ἰνδίας. Κατὰ τὸ μέγεθος ὁ Περσικὸς λύγξ (Καρακάλ ὀνομαζόμενος Τουρκιστὶ διὰ τὰ μέλανα ὠτά του) εἶναι ἰσομεγέθης μὲ κύνα μετρίου ἀναστήματος· ἐκτὸς δὲ τοῦ Περσικοῦ, ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι διάφοροι εἰδῶν λύγκες. Σημειωτέον ἐπὶ τέλους, ὅτι ἡ μηλωτῆ, ἢ ἐγνωσμένη εἰς τὸ ἐμπόριον ὡς ἡ τοῦ λυγκῶς, δὲν λαμβάνεται ἀπὸ τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος λύγκα, ἀλλ' ἀπὸ τὸν τῆς Ῥωσσίας, τοῦ Καναδά, καὶ ἄλλων ἀρκτῶν χωρῶν.

Εἰς τὴν Ἀραβίαν καὶ ἄλλας χώρας τῆς ἀνατολῆς οἱ ἐντόπιοι λέγουσι πολλάκις πρὸς τοὺς ξένους νὰ καλύπτωσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ὅταν κοιμῶνται τὴν νύκτα εἰς τὸ ὑπαιθρον. Εἶναι δὲ φωνῆτι ἀληθὲς ὅτι τὸ σεληνιακὸν φῶς βλάπτει τὰ ὄμματα εἰς τινὰς Ἀνατολικὰς χώρας. Τοῦτο κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐννοεῖ καὶ ὁ Ψαλμῶδης, λέγων, «Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.» Ἡ σελήνη βλάπτει τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ εἰς αὐτὴν ἐκτεθειμένου πολὺ μᾶλλον παρ' ὁ ἥλιος· καὶ ἂν ἐξηκολούθει τις νὰ κοιμᾶται τὴν νύκτα εἰς τὸ ὑπαιθρον μὲ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐκτεθειμένον εἰς τὸ φέγγος τῆς σελήνης, δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι τὸ φῶς τοῦ ἤθελεν ἀδυνατήσῃν ἢ καὶ γαθῆν ἐξ ὀλοκλήρου.